

sygn. akt VI Gz 37/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SSO Beata Hass-Kloc (spr.)**

SSR del. do SSO Grzegorz Barnak

Protokolant: asystent sędziego Agnieszka Wasilewska-Kardyś

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika **(...)sp. o.o. w K.**

o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego – Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt V GU 180/16

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Dłużnik (...)sp. o.o. wniósł pismem z 21 lipca 2017 r. o ogłoszenie upadłości wraz z wnioskiem o zatwierdzenie warunków sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego. Dłużnik wskazał, że jest niewypłacalny oraz należący do niego majątek, pozwoli na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego.

Postanowieniem z dnia 24 października 2017 r. sygn. akt V GU 180/16 Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego – Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych postanowił:

- I. oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości wraz z wnioskiem o zatwierdzenie warunków sprzedaży przedsiębiorstwa,
- II. ustalić wysokość wynagrodzenia Tymczasowego Nadzorcy Sądowego T. Ś. na kwotę 3.352,84 zł (trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt cztery grosze) brutto (w tym należny podatek VAT),
- III. przyznać Tymczasowemu Nadzorcy Sądowemu kwotę: 227,16 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych szesnaście groszy), tytułem zwrotu wydatków poniesionych w toku postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości,
- IV. oddalić wniosek Tymczasowego Nadzorcy Sądowego dotyczący wynagrodzenia w pozostałym zakresie,
- V. ustalić, że materiał zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do rozwiązania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

VI. kosztami postępowania obciążyć Dłużnika.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że oddalił wniosek dłużnika o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty od wniosku i zaliczki z art. 22a pr. up. Po uiszczeniu opłaty i zaliczki na koszty Sąd zabezpieczył majątek Dłużnika poprzez ustanowienie Tymczasowego Nadzorca Sądowego, który przedłożył sprawozdanie obejmujące analizę stanu majątkowego przedsiębiorstwa oraz stanu niewypłacalności, na dalszym etapie oświadczenie w zakresie aktualnej wartości majątku Dłużnika i zawniósł o przyznanie wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy poczynił ustalenia z których wynikało, że jako przeważający rodzaj działalności dłużnika wpisana jest: Działalność agentów zajmujących się sprzedażą towarów różnego rodzaju, obecnie nie prowadzi działalności gospodarczej. Majątek w większości zajęty jest przez komorników, którzy sprzedają go w trybie egzekucyjnym.

Przyczyną złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez dłużnika jest jego niewypłacalność, spowodowana trwałym brakiem możliwości regulowania swoich wymagalnych zobowiązań.

Dalej w zakresie stanu niewypłacalności Sąd poczynił ustalenia w zakresie najstarszych wymagalnych zobowiązań wymieniając je i przyjął, że łączna kwota zobowiązań wynosi 1.712.813,02 zł.

W zakresie stanu majątkowego Sąd przyjął, że na dzień orzekania Dłużnik nie posiada majątku, który wystarczyłby na pokrycie kosztów postępowania. W stosunku do stanu określonego przez (...) w sprawozdaniu dnia 10 marca 2017 r., większość majątku została zlicytowana w drodze egzekucji komorniczych.

Dalej Sąd wskazał, że postępowanie upadłościowe ma służyć wierzycielom i powołał art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 13 ust. 3 pr. up. pr.

Sąd na podstawie powyższych ustaleń doszedł do przekonania, iż wniosek podlega oddaleniu, gdyż Dłużnik nie posiada majątku wystarczającego na pokrycie kosztów postępowania. Powyższa okoliczność została potwierdzona przez Tymczasowego Nadzorcę Sądowego.

Sąd wskazał, że podstawą oddalenia wniosku o zatwierdzenie warunków sprzedaży przedsiębiorstwa była wnikliwa analiza samego wniosku jak i treść pism przedkładanych przez Dłużnika i Tymczasowego Nadzorcę Sądowego. Dłużnik poza wskazaniem w osnowie wniosku nabywcy, w żaden sposób udowodnił tej okoliczności. Jednocześnie wniosek dot. sprzedaży przedsiębiorstwa na rzecz (...) Sp. z o. o. w K. nie spełniał kryteriów z art. 56 a pr. up. Załączony do wniosku operat sporządzony przez biegłego rzeczoznawcę majątkowego dotyczył w większości składników które podlegały spieniężeniu w toku prowadzonych postępowań egzekucyjnych przez komorników. Wskazane w operacie należności krótkoterminowe, zapasy materiałowe środki pieniężne w kasie nie są w posiadaniu Dłużnika w momencie wydania orzeczenia. Powyższe ustalano na podstawie oświadczeń złożonych w toku postępowania zarówno przez prezesa zarządu Dłużnika jak i Tymczasowego Nadzorcę Sądowego. Tym samym Sąd oddalił wniosek Dłużnika w tym zakresie.

Odnośnie orzeczenia w przedmiocie wynagrodzenia (...) w pkt. II Sąd orzekł na podstawie art. 38 ust. 1 b i 1 c i ust. 2 pr. up. jak w pkt. II i IV sentencji postanowienia.

W zakresie zwrotu wydatków Sąd uznał, że wykazane przez Tymczasowego Nadzorcę Sądowego wydatki były konieczne, a ich wysokość nie budzi zastrzeżeń dlatego też orzeczono jak w pkt. III.

W myśl art. 13 ust. 2a pr. up. oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości, Sąd ustala, czy materiał zgromadzony w sprawie daje podstawę do rozwiązania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału Sąd stwierdza, że nie daje on podstaw do rozwiązania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego - zgodnie z przepisami art. 25a ust. 1 pkt 1 i art. 25d o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Jak ustalono Dłużnik posiada majątek o małej wartości zbywczej, jednak jego wartość nie jest równa „zeru”. O powyższym świadczyć może uiszczona przez dłużnika zaliczka na koszty postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości. W związku z powyższym Sąd przyjął, że Dłużnik dysponuje majątkiem który mógłby zostać przeznaczony na przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego przed Sądem Rejestrowym.

W zakresie orzeczenia jak w pkt. VI Sąd orzekł na podstawie art. 32 ust. 3 pr. up. zgodnie z którym kosztami sądowymi obciąża się Dłużnika w przypadku oddalenia wniosku na podstawie art. 13.

Powyzsze postanowienie zaskarżył zażaleniem dłużnik w zakresie pkt I, V i VI w zakresie oddalenia wniosku o ogłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz w zakresie ustalenia, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do rozwiązania dłużnika bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

Dłużnik podniósł naruszenie przepisu :

- art. 13 ust. 1 pr. up. przez oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości , podczas gdy racjonalnie przeprowadzone postępowanie upadłościowe pozwoliłoby na pokrycie jego kosztów z majątku dłużnika,

- art. 13 ust. 2a pr. up. oraz art. 25 a ust. 1 pkt 1 i art. 25 d ustawy o KRS , przez ich niewłaściwe zastosowanie i stwierdzenie, że zgromadzony w sprawie materiał nie daje podstaw do rozwiązania dłużnika wpisanego do KRS bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, podczas gdy dłużnik jest aktualnie „martwym podmiotem” i Sąd I instancji stwierdził i ustalił , że jego majątek dłużnika jest niezbywalny i przedstawia małą wartość , co dawało podstawy do rozwiązania dłużnika wpisanego do KRS bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

Dłużnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu dłużnik podniósł wewnętrzną sprzeczność zaskarżonego postanowienia, jako że oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości opierało się na ustaleniach, że dłużnik nie ma majątku z którego można pokryć koszty postępowania , stwierdzenie zaś brak podstaw do wykreślenia bez likwidacji na ustaleniach, że ma zbywalny majątek. Dłużnik podniósł, że zaliczka zapłacona została ze środków nie pochodzących od niego, aktualnie nie prowadzi działalności, nie zatrudnia pracowników, część majątku została zlicytowana przez komornika, spółka nie posiada zbywalnego majątku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie dłużnika nie jest uzasadnione.

Bez wątpienia zostały spełnione przesłanki ogłoszenia upadłości wskazane w art.11 pr. up.. Dłużnik zresztą nie kwestionował ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie jego zadłużenia i zaprzestania spłaty wymagalnych zobowiązań.

Dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia w zakresie oceny majątku dłużnika są prawidłowe i w konsekwencji właściwe są też wnioski, iż majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego.

Przypomnieć należy, iż celem postępowania upadłościowego nie jest likwidacja majątku dłużnika dla samej likwidacji. Przesłanką wszczęcia postępowania upadłościowego jest dążenie do równomiernego zaspokojenia wierzycieli choćby w minimalnym stopniu. Powyższy cel nie zostanie zrealizowany, gdy już na etapie rozpoznawania wniosku o ogłoszenie upadłości ustali się, że majątek dłużnika nie wystarczy nawet na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego. Dlatego też Sąd oddala wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów. / art. 13 ust. 1 pr. up./.

Nie uprawdopodobniono, aby majątek dłużnika wystarczał na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Ze sprawozdania (...) wynikało, iż dłużnik nie prowadził działalności ; ponadto wskazano stan jego zobowiązań i majątku, jak też wysokość spodziewanych kosztów postępowania upadłościowego. W dacie sporządzania sprawozdania (...)

wskazał określone środki trwałe jak też wierzytelności wg stanu na dzień 31.12.2016 r., przy czym wysokość wierzytelności mogła ulec zmianie na datę sprawozdania z marca 2017 r. Część zaś majątku była zajęta i prowadzona była z nich egzekucja przez komorników. (...) ocenił ustalony majątek na niezbywalny. W piśmie z dnia 4.07.2017 r. (...) ustosunkowując się do twierdzeń dłużnika wskazał, że jedynymi środkami transportu faktycznie okazanym na datę sprawozdania (...) były jeden pojazd o wartości 9 500 zł., środki transportu ciągnik V. i (...) wycenione na kwotę 64 332,67 zł. i 47 800 zł., były przedmiotem zastawu rejestrowego.

Z oświadczenia (...) z daty 9.10.2017 r. wynikało zaś, iż zgodnie z oświadczeniami prezesa zarządu część majątku została zlicytowana, a dłużnik nie podał aktualnego stanu majątku.

Dłużnik w zażaleniu w zasadzie nie kwestionuje nawet faktu braku majątku niezbędnego do pokrycia kosztów postępowania upadłościowego, podnosząc, iż majątek zostało częściowo zlicytowany, aktualnie spółka nie posiada zbywalnego majątku. Argumentacja skarżącego, który potwierdza brak zbywalnego majątku spółki zmierza w zasadzie do wykazania przesłanek uzasadniających wykreślenie spółki z KRS spółki bez postępowania likwidacyjnego.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy podzielił ocenę Sądu Rejonowego co do ziszczenia się przesłanek z art. 13 ust. 1 pr. up.

Niezasadny był też zarzut naruszenia art. 13 ust. 2 a pr. up. oraz art. 25 a ust. 1 pkt 1 i art. 25 d ustawy o KRS w zakresie braku podstaw do rozwiązania podmiotu bez postępowania likwidacyjnego.

Stosownie do treści art. 13 ust. 2a oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości Sąd ustala czy materiał zgromadzony w sprawie daje podstawę dla rozwiązania podmiotu wpisanego do KRS bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego.

Stosownie zaś do art. 25 d ust. 1 ustawy o KRS w przypadku ustalenia przez sąd rejestrowy w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, że podmiot ten nie posiada **zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności**, sąd rejestrowy orzeka o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego i zarządza jego wykreślenie z Rejestru.

Należy przy tym mieć na uwadze, że przepisy o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego mają charakter wyjątkowy, ze względu na skutek w postaci utraty bytu prawnego, i nie można przy ich interpretacji stosować wykładni rozszerzającej.

Warto zaznaczyć też odmienne cele ustalenia braku zbywalnego majątku, w postępowaniu upadłościowym, w którym majątek niewypłacalnego dłużnika jest oceniany według wartości rynkowej, celem pozyskania środków częściowego chociaż równomiernego zaspokojenia wierzycieli od ustalenia zbywalnego majątku, który jest przesłanką wykreślenia podmiotu bez postępowania likwidacyjnego, a który to przepis dotyczy tzw. „podmiotów martwych”.

Wypowiedzi doktryny na tle powołanego przepisu art. 25 d ustawy o KRS opowiadają się za koncepcją, iż pojęcie zbywalności majątku należy rozważać na płaszczyźnie braku jego zbywalności w sensie prawnym. Nie ma przy tym najmniejszego znaczenia wartość ustalonego majątku. /S. R., Postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez likwidacji w odniesieniu do spółek prawa handlowego/. Przeciwno wykreśleniu spółki jako „podmiotu martwego” przemawia zatem ustalenie, iż ten posiada trudno zbywalny majątek oraz taki, który może zostać zbyty dużo poniżej swojej wartości. Majątek zbywalny to także majątek obciążony rzeczowo ponad swą wartość.

Zakładając nawet, iż w postępowaniu upadłościowym dla potrzeb orzeczenia w oparciu o art. 13 ust. 2 a pr. up. chodzi nie tylko o zbywalność prawną, a Sąd upadłościowy ma środki do ustalenia wartości i zbywalności majątku to wskazać należy, iż w zażaleniu dłużnik nie podniósł przekonywujących argumentów na okoliczność, iż spółka nie posiada zbywalnego majątku. (...) w sprawozdaniu wskazał na szereg środków trwałych, w tym okazany mu samochód o wartości 9500 zł., ciągnik i naczepę te ostatecznie obciążone zastawem rejestrowym. Dłużnik nie wypowiedział się

co do tych składników majątku podnosząc tylko ogólnie, że część majątku została zlicytowana. Stanowisko zaś samego dłużnika co do zbywalności naczepy i ciągnika w toku sprawy było zmienne. W piśmie z daty 21.04.2017 r. powoływał się na zbywalność tego składnika majątku. Należy też mieć na uwadze, iż obciążenie zastawem rejestrowym, samo w sobie nie przesądza o niezbywalności prawnej obciążonego przedmiotu. Nie przesądzało też o braku realnej wartości tego składnika, który miał służyć zaspokojeniu zabezpieczonej wierzytelności do określonej wysokości i z pierwszeństwem przed innymi wierzytelnościami. Powyższe ustalenia przemawiały przeciw uznaniu, iż dłużnik nie miał zbywalnego majątku i był tzw. „podmiotem martwym”, przy jednoczesnym ustaleniu, iż majątek dłużnika nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego.

Podsumowując, w sprawie brak wystarczającego materiału dowodowego do przyjęcia, iż dłużnik nie miał zbywalnego majątku i istnieją podstawy do jego wykreślenia z KRS bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

Niezasadnym było zażalenie także w zakresie pkt VI, jako że Sąd Rejonowy w przedmiocie kosztów orzekł zgodnie z art. 32 ust. 3 pr. up.

Zważywszy powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

I. (...)

II. (...)